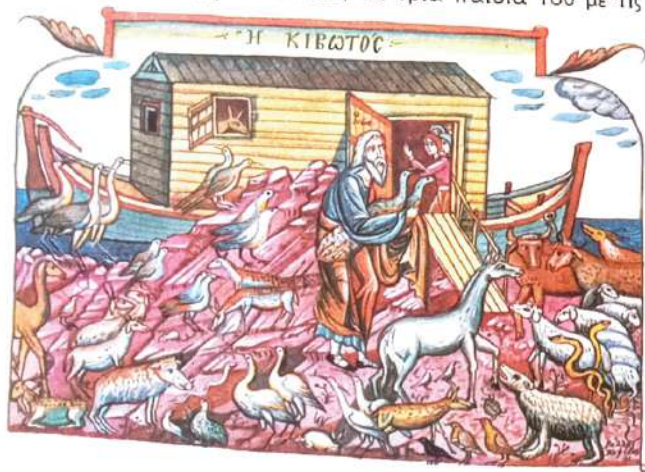

α) Γιατί δὲν δέχτηκε ὁ Θεὸς τὴ θυσία τοῦ Κάιν; β) Τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ ὁ Κάιν, ὅταν εἶδε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν δέχτηκε τὴν προσευχή του; γ) Τί πρέπει νὰ κάμῃς εἰσύ, γιὰ νὰ δέχεται ὁ Θεὸς τὴν προσευχή σου; δ) Γνωρίζεις κανένα πῦγμα γιὰ τὴν ἀδερφικὴ ἀγάπη;

6. Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ

Ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ Ἀδάμ σιγὰ σιγὰ ἔγιναν πολλοὶ ἄνθρωποι πάνω στὴ γῆ. Λησμόνησαν ὅμως τὸν ἀληθινὸ Θεὸ κι ἔπαψαν νὰ κάνουν τὸ θέλημά Του. Μόνο ἡ οἰκογένεια τοῦ Νῶε ἦταν εὐσεβὴς καὶ πάντοτε ζοῦσε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔγιναν ἄνθρωποι ἀμαρτωλοὶ. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ τοὺς καταστρέψῃ ὅλους ἐκτός ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τοῦ Νῶε.

Ἐίπε λοιπὸν ὁ Θεὸς στὸν Νῶε νὰ φτείασῃ μία μεγάλη κιβωτό, δηλαδὴ ἓνα μεγάλο καράβι μὲ σκεπὴ, καὶ σ' αὐτὸ νὰ μπουνε αὐτός, ἡ γυναίκα του, τὰ τρία παιδιά του μὲ τίς

γυναῖκες τους κι ἓνα ζευγάρι ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα ποὺ βρίσκονται στὴ γῆ καὶ ἀπ' ὅλα τὰ πτηνά. Νὰ βάλῃ ἐπίσης πολλὲς τροφές γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, τὴν οἰκογένειά του καὶ τὰ ζῶα, διότι θὰ καταστρεφόταν ὁ κόσμος μὲ πλημμύρα.

Ὁ καλὸς Νῶε ἔκαμε ὅ,τι τοῦ εἶπε ὁ Θεός. Ἐτοίμασε τὴν κιβωτὸ καὶ τὴν ἀλείψε ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ἔξω μὲ πίσσα. Ἀρχισαν ὕστερα νὰ μαζεύονται τὰ ζῶα τῆς ξηρᾶς καὶ τὰ πτηνά μόνα τους μέσα στὴν κιβωτό. Στὸ τέλος ἔβαλε πολλὰ τρόφιμα γιὰ ὅλους.

Ὅταν ὅλα ἦταν ἔτοιμα, ἔκλεισε τὴν πόρτα τῆς κιβωτοῦ.

Μὲ μιᾶς ἀρχισαν ἀπὸ παντοῦ μαῦρα καὶ βαριά σύννεφα νὰ σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ καὶ νὰ πέφτουν οἱ πρῶτες χοντρές σταγόνες. Καὶ ἀμέσως ἔπειτα ἀρχισε μιὰ δυνατὴ βροχή. Τὴ βροχὴ ἦταν ἐκείνη! Λὲς καὶ ἄνοιξε ὁ οὐρανός. Ποτάμια δλόκληρα κατέβαιναν ἀπὸ ψηλά. Θολὰ νερά ἀρχισαν νὰ κυλοῦν ὀρμητικὰ ἀπὸ παντοῦ. Στὴν ἀρχὴ ἀρχισαν νὰ κατακλύζονται τὰ χαμηλότερα μέρη καὶ ὕστερα τὰ πιὸ ψηλά. Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχαν στὰ ψηλότερα μέρη, γιὰ νὰ γλυτώσουν. Παντοῦ ὅμως ἔφταναν τὰ νερά καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνέβαιναν ὄλο καὶ πιὸ ψηλά. Τέλος ὅλα σκεπάστηκαν. Τίποτε πιὰ δὲν φαινόταν. Καὶ μόνο ἡ κιβωτὸς ἔμεινε, ποὺ ἔπλεε ἤσυχα μὲ τὸν καλὸ Νῶε καὶ τὴν οἰκογένειά του. Ὅλα ἀπὸ τὸν κακὸ παλιὸ κόσμὸ εἶχαν χαθῆ.

Ὑστερα ἡ βροχὴ σταμάτησε. Εἶχαν περάσει σαράντα δλόκληρες ἡμέρες καὶ σαράντα νύχτες.

Τὰ νερά ἀρχισαν λίγο λίγο νὰ χαμηλώνουν καὶ ἡ κιβωτὸς νὰ κατεβαίνει, ὥσπου ἤρθε καὶ κάθησε στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ Ἀραράτ τῆς Ἀρμενίας. Ὑστερα ἀρχισαν νὰ φαίνονται οἱ κορυφές τῶν βουνῶν. Πέρασαν ἄλλες σαράντα μέρες καὶ ὁ Νῶε ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς κιβωτοῦ καὶ ἄφησε ἐλεύθερο ἓνα κόρακα, γιὰ νὰ δῆ μέχρι ποῦ ἔφταναν τὰ νερά. Ὁ κόρακας ὅμως δὲν γύρισε. Βρῆκε φαίνεται πολλὰ πτώματα καὶ κάθησε νὰ φάῃ. Ὑστερα ἄφησε ἐλεύθερο ἓνα περιστέρι, ἀλλὰ αὐτὸ γύρισε γρήγορα πίσω, διότι δὲν βρῆκε τόπο νὰ σταθῆ.

Ύστερα από έφτά μέρες έστειλε πάλι τὸ περιστέρι καὶ σὲ λίγο αὐτὸ γυρῖσε πίσω κρατώντας στὴ μύτη του ἕνα φύλλο ἑλιάς. Ἀπὸ αὐτὸ κατάλαβε ὁ Νῶε ὅτι εἶχαν ἀρχίσει νὰ φαινῶνται οἱ κορυφές τῶν δέντρων. Ἐπειτα, ἀφοῦ περιμένε ἄλλες ἑφτά μέρες, ἔστειλε πάλι τὸ περιστέρι. Αὐτὴ τὴ φορά δὲν γυρῖσε πίσω. Ὁ Νῶε περιμένε λίγο νὰ στεγνώσει ἡ γῆ καλὰ καὶ ὕστερα βγήκαν ἔξω αὐτός, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του Σὴμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ μετὶ τῶν γυναικῶν τους καὶ ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνὰ.

Πρῶτη δουλειὰ τοῦ Νῶε τώρα ἦταν νὰ κάμῃ ἕνα βωμὸ καὶ νὰ θυσιάσῃ στὸν Θεό, γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ γιὰ τὴ σωτηρία τους.

Ὁ Θεὸς εὐχαριστήθηκε ἀπὸ τὴ θυσία καὶ εἶπε στὸν Νῶε ὅτι δὲν θὰ κατεστρεφε τὸν κόσμον μετὰ κατακλισμοῦ ποτὲ πιά. Γι' ἀπόδειξι ἔδωσε τὴ «Δόξα», πού τὴ βλέπομε μετὰ ἀπὸ κάθε βροχὴ νὰ λάμπῃ σὰν τόξο στὸν οὐρανὸ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Ποιοὶ σώθηκαν ἀπὸ τὸν κατακλισμό; β) Τί εἶδους ζῶα δὲν πῆρε ὁ Νῶε μέσα στὴν κιβωτὴ; γ) Ποιὸς ἦταν κατὰ τὴ γνώμη σου ὁ λόγιος;

7. Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ

Μετὰ τὸν κατακλισμό ὁ Νῶε ἔζησε πολλὰ χρόνια ἀκόμη καὶ πέθανε σὲ πολὺ μεγάλη ἡλικία. Ἀπὸ τὰ τρία παιδιά του γεννήθηκαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, πού τώρα βρίσκονται πᾶνω στὴ γῆ.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν πολλοὶ καὶ δὲν χωροῦσαν στὸν τόπο τους, ἀποφάσισαν νὰ σκορπίστουν σὲ διάφορα μέρη.

Γιὰ νὰ θυμῶνται ὅμως πῶς ἦταν πρῶτα, ἀποφάσισαν νὰ χτίσουν ἕνα μεγάλο καὶ ψηλὸ πύργο, πού ἡ κορυφή του νὰ φτάνῃ ὡς τὸν οὐρανὸ.

Πραγματικὰ ἀρχισαν νὰ χτίζουν τὸν πύργο ὅλοι μαζί.

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἄρεσε στὸν Θεό, διότι ἦταν μία πράξι ἐγωισμοῦ. Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐγωιστής, ζητᾷ νὰ κάμῃ πράγματα ἀκατόρθωτα. Ἔτσι τώρα ἤθελαν νὰ κάμουν ἕναν πύργο, πού νὰ φτάνῃ ὡς τὸν οὐρανὸ! Καὶ μάλιστα ὄχι γιὰ νὰ τοὺς φανῇ κάπου χρήσιμος, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀκουστῇ τ' ὄνομά τους.

Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ. Ἐνῶ μέχρι τότε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μιλοῦσαν τὴν ἴδια γλῶσσα καὶ μπορούσε ὁ ἕνας νὰ ἐνοῆ τὸν ἄλλον, τώρα ὁ καθένας μιλοῦσε καὶ τὴ δική του γλῶσσα. Ἔτσι ἀλλὰ ἔλεγε ὁ ἕνας καὶ ἄλλα ἐνοοῦσε ὁ ἄλλος. Ἦταν λοιπὸν ἀδύνατον νὰ συνεννοηθοῦν καὶ ἀναγκάστηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔργο στὴ μέση.

Ὁ πύργος αὐτὸς ὠνομάστηκε πύργος τῆς Βαβέλ, πού θὰ πῆ πύργος τῆς συγχύσεως.

Κατόπιν οἱ ἄνθρωποι σκορπίστηκαν σὲ διάφορα μέρη καὶ ἀπέτελεσαν τοὺς διάφορους λαοὺς μετὶ τῶν διαφορετικῶν γλῶσσων, τῶν ὁποίων καὶ σήμερα βλέπομε νὰ ἔχουν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Γιατί ὁ Θεὸς δὲν ἐπέτρεψε στοὺς ἄνθρώπους νὰ τελειώσουν τὸν πύργο; β) Τί νομίζεις ὅτι ἐπῆρε νὰ χτίσουν, ἂν ἤθελαν νὰ μὴν ξεχάσουν τὸ μέρος ὅπου ἔζησαν ὅλοι μαζί; γ) Μετὰ τὴ σύγχυσι τῶν γλῶσσῶν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σὴμ πῆγαν στὴν Ἀσία, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χάμ πρὸς τὴν Ἀφρικὴ καὶ τοῦ Ἰάφεθ πρὸς τὴν Εὐρώπη. Ἐμεῖς ἀπὸ ποιὸν καταγόμαστε;

